

Διαδικαστικός Προγραμματισμός

Βασίλης Παλιουράς
paliuras@ece.upatras.gr

Συναρτήσεις βασικής βιβλιοθήκης για αλφαριθμητικά

- πρότυπα στο `string.h`
- `char *strcpy (char *, const char *) ;`
- `int strcmp (const char *, const char *) ;`
- `char *strcat (char *, const char *) ;`
- `char * strtok(char *, const char *) ;`
- `char *strchr (const char *, char) ;`
- `size_t strcspn(const char *, const char *) ;`
- `size_t strlen (const char *) ;`
- και άλλες...

```
char * strpbrk(const char *, const char * );
```

```
#include <stdio.h>  
#include <string.h>
```

```
int main(void) {  
    char str[ ] = "testabcabc";  
    char chars[] = "ac";  
    char * str_i;  
  
    str_i = strpbrk(str, chars);  
    while (str_i!=NULL) {  
        printf("%2d %c %p %d\n", str_i-str, *str_i, str_i, strlen(str_i));  
        str_i = strpbrk(str_i+1, chars);  
    }  
  
    return 0;  
}
```

char * strpbrk (const char *, const char *);

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
```

```
int main(void) {
    char str[ ] = "testabcabc";
    char chars[] = "ac";
    char * str_i;

    str_i = str;
    while ((str_i = strpbrk(str_i, chars))!=NULL) {
        printf("%2d %c %p %d\n", str_i-str, *str_i, str_i, strlen(str_i));
        str_i ++ ;
    }

    return 0;
}
```

char * strstr(const char *, const char *);

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main(void) {
    char str[ ] = "testabcabc";
    char * ch_ptr ;

    printf("%s\n", str);

    ch_ptr = strstr(str, "abc");
    strncpy(ch_ptr, "FGH", 3);

    printf("%s\n", str);

    return 0;
}
```

Buffer overflow!

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#define N 64

int main(void) {

    char str2[] = "abcdefghijklmaaaaaaaaaa" ;
    char str1[10] = "copy!";
    char word2[] = "aaa";

    printf("%s %s %p %p\n", str2, str1, str2, str1);

    strcpy(str1, str2);

    printf("%s %s\n", str2, str1);

    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#define N 64

int main(void) {

    char str2[] = "abcdefghijklmaaaaaaaaa" ;
    char str1[10] = "copy!";
    char word2[] = "aaa";

    printf("%s %s %p %p\n", str2, str1, str2, str1);

    strncpy(str1, str2, sizeof str1);
    str1[9] = '\0';
    printf("%s %s\n", str2, str1);

    return 0;
}
```

```
char * strncpy(char *, const char *, size_t);
```

```
#include <stdio.h>  
#include <string.h>  
#define N 64
```

```
int main(void) {  
  
    char str[N] ;  
    char word[] = "copy!";  
    char word2[] = "aaa";  
  
    strcpy(str, word);  
    printf("%s\n", str);  
  
    strncpy(str+1, word, 2);  
  
    printf("%s\n", str);  
  
    strncpy(str, word2, 4);  
    printf("%s\n", str);  
  
    return 0;  
}
```


Πίνακας αλφαριθμητικών

```
#define N 3  
#include <stdio.h>
```

Ο πίνακας 2-D λειτουργεί ως
πίνακας 1-D με στοιχεία πίνακες 1-D.

```
int main ( ) {  
    int i ;  
    char text[N][11] ={"dokimi", "test", "paradeigma"};  
  
    printf("text requires %d bytes\n", sizeof text ) ;  
  
    for (i=0 ; i < N ; printf ("%s ", text[i++]));  
    return 0;  
}
```

text[0]	'd'	'o'	'k'	'i'	'm'	'i'	0				
text[1]	't'	'e'	's'	't'	0						
text[2]	'p'	'a'	'r'	'a'	'd'	'e'	'i'	'g'	'm'	'a'	0

Πίνακας αλφαριθμητικών

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

int main (void) {
    char words[5][9+1];
    int i;

    for (i=0; i<5; i++) {
        printf("word %d:", i);
        scanf("%9s", words[i]);
    }

    printf("\n");
    for (i=0; i<5; i++) {
        printf("%s ", words[i]);
    }

    return 0;
}
```

```
word 0:ab
word 1:cd
word 2:ef
word 3:gh
word 4:ij

ab cd ef gh ij
Process returned 0 (0x0)
Press any key to continue
```

Παραμετρικό SCAN string

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#define N 3
int main (void) {
    char words[5][9+1];
    char scanstr[10]="%%ds";
    int i;

    printf("%s\n",scanstr);
    sprintf(scanstr, scanstr, N);
    printf("%s\n",scanstr);

    for (i=0; i<5; i++) {
        printf("word %d:", i);
        scanf(scanstr, words[i]);
    }

    printf("\n");
    for (i=0; i<5; i++) {
        printf("%s ", words[i]);
    }

    return 0;
}
```

Χρησιμοποιούμε %% για να κωδικοποιήσουμε τον χαρακτήρα % επειδή το scanstr θα χρησιμοποιηθεί και ως format string

Η sprintf (σε αναλογία με την printf) θα «εκτυπώσει» στο scanstr το N,

```
C:\Users\paliu\gdb\running\bin\Debug\running.exe
%%ds
%3s
word 0:ab
word 1:def
word 2:ghi
word 3:jkl
word 4:mno

ab def ghi jkl mno
Process returned 0 (0x0)
```

```


#include <stdio.h>
#include <string.h>
int main (void) {
    char words[5][9+1];
    int i;

    for (i=0; i<5; i++) {
        printf("word %i:", i);
        scanf("%9s", words[i]);
    }
    printf("\n");
    for (i=0; i<5; i++) {
        printf("%s ", words[i]);
    }
    printf("\n");

    memmove( words[2], words[0], 2*sizeof words[0]);

    printf("\n");
    for (i=0; i<5; i++) {
        printf("%s ", words[i]);
    }
    return 0;
}

```


 αντιγράφουμε τις δύο πρώτες
 λέξεις πάνω στην τρίτη και τέταρτη

```

word 0:ab
word 1:cd
word 2:ef
word 3:gh
word 4:ij

ab cd ef gh ij

ab cd ab cd ij
Process returned
Press any key to

```

Παρεμβολή στη θέση 3

0 aa
1 bb
2 cc
3 dd
4 ee
5 ff
6 gg
7 hh

0 aa
1 bb
2 cc
3
4 dd
5 ee
6 ff
7 gg

0 aa
1 bb
2 cc
3 zz
4 dd
5 ee
6 ff
7 gg

Μεταφέρουμε από τις θέσεις 3 έως και 6, στις θέσεις 4 ως και 7

Εισαγάγουμε το νέο στοιχείο στη θέση 3

Παρεμβολή σε πίνακα ακεραίων

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>
#define N 4
```

```
int main (void) {
    int a[N] = {1, 2, 4, 8};
    int i;

    for (i=0;i<N; i++) printf("%d ",a[i]);
    printf("\n");

    memmove(a+2, a + 1, 2*sizeof (int));

    for (i=0;i<N; i++) printf("%d ",a[i]);
    printf("\n");

    a[1] = 7;
    for (i=0;i<N; i++) printf("%d ",a[i]);
    printf("\n");

    return 0;
}
```

1	1	1
2	2	7
4	2	2
8	4	4

Με memmove αντιγράφουμε τα στοιχεία από τις θέσεις 1 και 2, στις θέσεις 2 και 3.

Πίνακας 1-D με στοιχεία δείκτες σε χαρακτήρα

```
#define N 3
#include <stdio.h>

int main ( ) {
    int i ;
    char text1[N][11] = {"dokimi", "test", "paradeigma"};
    char *text2[N] = {"dokimi", "test", "paradeigma"};

    printf("text1 requires %d bytes\n", (int) sizeof text1 ) ;
    printf("text2 requires %d bytes\n", (int) sizeof text2 ) ;

    for (i=0 ; i < N ; printf ("%s ", text2[i++]));

    return 0;
}
```

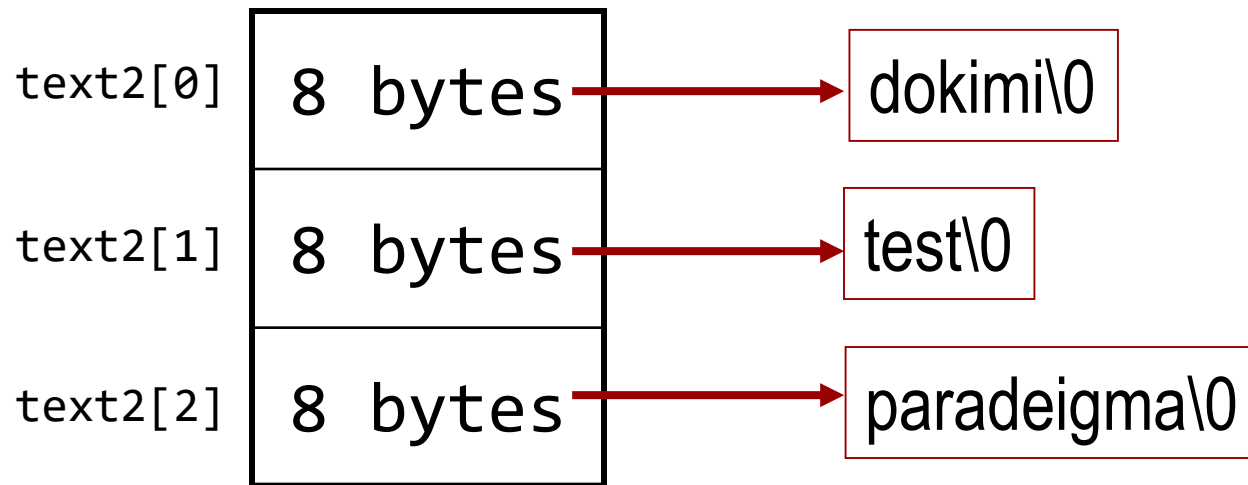
Προσοχή:
Δεν περιλαμβάνει
τις αλφαριθμητικές
σταθερές!

Σε σύστημα με 64-bit δείκτες, δηλ. 8 bytes

```
text1 requires 33 bytes
text2 requires 24 bytes
dokimi test paradeigma
Process returned 0 (0x0)   execution ti
Press any key to continue.
```

Πίνακες δεικτών σε χαρακτήρες

```
char * text2[3];
```


Οι αλφαριθμητικές σταθερές της αρχικοποίησης αποθηκεύονται σε άλλη περιοχή μνήμης.

`text2`: περιλαμβάνει τρεις διευθύνσεις, όχι τα ίδια τα αλφαριθμητικά.

Δήλωση και αρχικοποίηση πίνακα με αλφαριθμητικό

```
int main (void) {  
    char name[10] = "katerina";  
  
    printf ("%s", name);  
  
    scanf ("%s", name);  
  
    printf ("%s", name);  
  
    return 0;  
}
```

Δήλωση και ανάθεση τιμής σε πίνακα για αλφαριθμητικό

```
char *strcpy(char *, const char*);
```

```
main ( ) {  
    char name[10];  
    name = "katerina";  
    printf ("%s", name);  
    scanf("%s", name);  
    printf ("%s", name);  
}
```

Λάθος (στη C)

```
#include <string.h>  
main ( ) {  
    char name[10];  
    strcpy(name, "katerina");  
    printf ("%s", name);  
    scanf("%s", name);  
    printf ("%s", name);  
}
```

Σωστός τρόπος:

Διαχείριση με δείκτη σε χαρακτήρα

Δήλωση και αρχικοποίηση
σε διεύθυνση **σταθερού**
αλφαριθμητικό

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

main ( ) {
char *name = "katerina";

printf ("%s", name);

}
```

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

main ( ) {
char *name ;

name = "katerina";
printf ("%s", name);
}
```

Δήλωση και ανάθεση τιμής
διεύθυνσης **σταθερού**
αλφαριθμητικό

```
#include <stdio.h>
#include <string.h>

main ( ) {
char *name ;

name = "katerina";
printf ("%s", name);

*name = 'K';
printf ("%s", name);
}
```

**σφάλμα χρόνου εκτέλεσης (run-time error):
segmentation fault**

Η πρόταση αυτή αποπειράται να αλλάξει **τα περιεχόμενα της θέσης name**,
που όμως είναι **σταθερά**

Λύση: χρήση περιοχής μνήμης που είναι διαθέσιμη για εγγραφή (πχ με calloc ( ))

Διεύθυνση ονόματος πίνακα

- `char word[5];`
- `word` είναι η διεύθυνση του πρώτου στοιχείου `&word[0]`
=> `char *`
- `&word`
  - έχει αριθμητικά την ίδια τιμή με το `word`
  - Είναι όμως τύπου => `char (*)[5]`
- Το όνομα πίνακα ανάγεται σε δείκτη σε στοιχείο του πίνακα, εκτός όταν συντάσσεται με
  - unary `&`
  - `sizeof` (προσοχή σε συναρτήσεις!)

```
#include <stdio.h>
```

```
int main( ) {
```

```
    int array[5] = { 0, 1, 2, 3, 4} ;
```

```
    printf("Have the same value...\n");
```

```
    printf("array : %X\n", array);
```

```
    printf("&array: %X\n", &array);
```

```
    printf("...but not the same type:\n");
```

```
    printf("next element (array+1): %X\n", array + 1);
```

```
    printf("next element (&array+1): %X\n", &array + 1 );
```

```
    return 0;
```

```
}
```

array, &array

Έχουν *ίδια* τιμή,

Αλλά *διαφορετικό* τύπο

- **int ***

- **int (*) [5]**

ίδια τιμή

Μια θέση ακεραίου μετά

20 θέσεις ακεραίου μετά
Δηλ. (1 πίνακας array)

```
C:\Program Files (x86)\Dev-Cpp\ConsolePauser.exe
Have the same value...
array : 22FE40
&array: 22FE40
...but not the same type:
next element (array+1): 22FE44
next element (&array+1): 22FE54
```

Χρήσιμες αναφορές

- <https://www.cplusplus.com/reference/clibrary/>
  - C++98 includes the C library as described by the 1990 ISO C standard and its amendment #1 (ISO/IEC 9899:1990 and ISO/IEC 9899:1990/DAM 1).
C++11 includes the C library as described by the 1999 ISO C standard and its Technical Corrigenda 1, 2 and 3 (ISO/IEC 9899:1999 and ISO/IEC 9899:1999/Cor.1,2,3), plus [<cuchar>](#) (as by ISO/IEC 19769:2004).
Other introductions by the 2011 ISO C standard are not compatible with C++.
- **The GNU C Library (glibc)**
  - <https://www.gnu.org/software/libc/sources.html>

- `char manywords[3][5];`
- Ένας πίνακας 3 στοιχείων,
  - καθένα από τα οποία είναι πίνακας 5 στοιχείων,
    - καθένα από τα οποία είναι `char`.

```
#include <stdio.h>
```

```
int main( ) {
```

```
    int i;
```

```
    char manywords[3][5];
```

← Πίνακας δύο διαστάσεων

```
    printf("array starts at memory address %X\n", manywords);
```

```
    for (i = 0; i < 3; i++)
```

```
        printf("line %d starts at memory address %X\n",
               i, manywords[i]);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

← Διεύθυνση αρχής της i-οστής γραμμής

C:\Program Files (x86)\Dev-Cpp\ConsolePauser.exe

```
array starts at memory address 22FE40
line 0 starts at memory address 22FE40
line 1 starts at memory address 22FE45
line 2 starts at memory address 22FE4A
```

Πίνακες πολλών διαστάσεων ως παράμετροι σε συναρτήσεις

`char a[3][2];`

[0][0]	[0][1]
[1][0]	[1][1]
[2][0]	[2][1]

`char b[2][3];`

[0][0]	[0][1]	[0][2]
[1][0]	[1][1]	[1][2]

- Οι συναρτήσεις χειρίζονται τους πίνακες κατ' αναφορά
- Η θέση ενός στοιχείου στη μνήμη εξαρτάται από τη γεωμετρία του πίνακα
  - Το `a[1][0]` είναι το 3^ο στοιχείο, το `b[1][0]` είναι το 4^ο στοιχείο
- Μια συνάρτηση πρέπει να ξέρει τη γεωμετρία ενός πίνακα παραμέτρου
  - Μπορούμε να παραλείψουμε μόνο την πρώτη διάσταση (το πλήθος γραμμών) σε μια δήλωση
    - Σε πίνακες N διαστάσεων, μπορούμε να παραλείψουμε μόνο μία διάσταση και να δηλώσουμε μήκη για τις υπόλοιπες N - 1
- Ευέλικτος κώδικας χρησιμοποιώντας ως παράμετρο δείκτη στο πρώτο στοιχείο του πίνακα

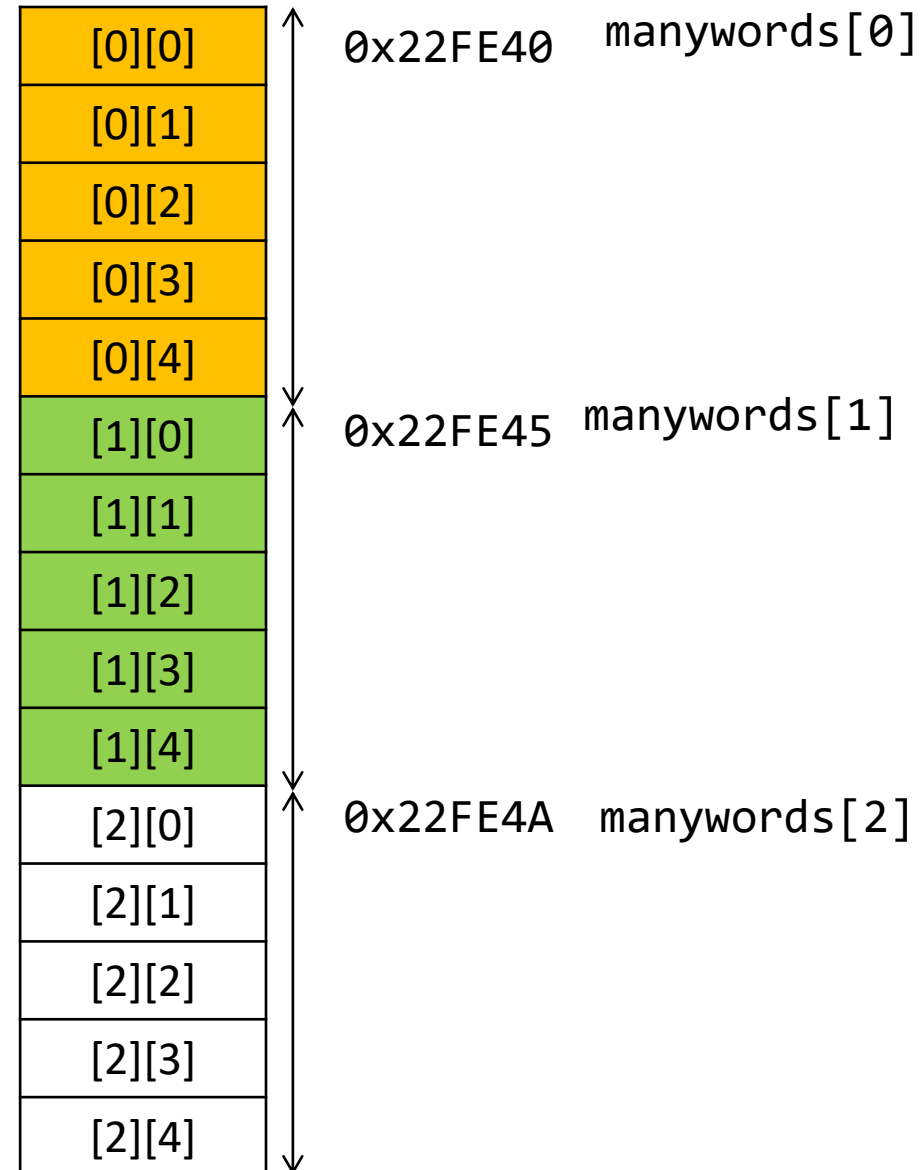
`char manywords[3][5];`

[0][0]	[0][1]	[0][2]	[0][3]	[0][4]
[1][0]	[1][1]	[1][2]	[1][3]	[1][4]
[2][0]	[2][1]	[2][2]	[2][3]	[2][4]

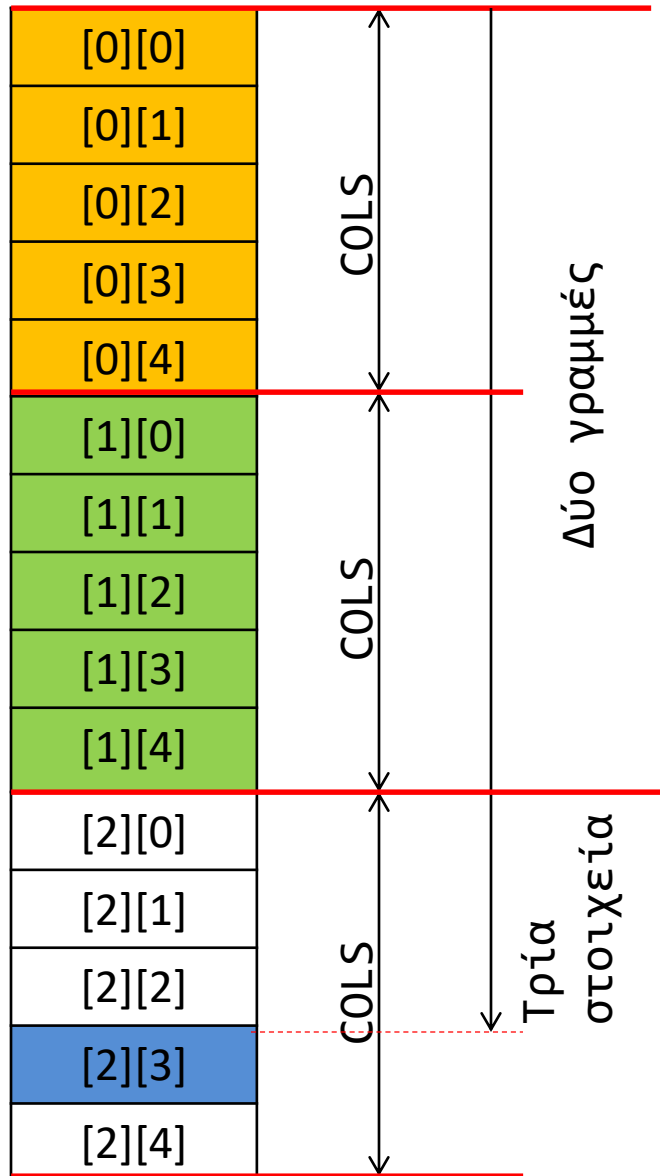
```
C:\Program Files (x86)\Dev-Cpp\ConsolePauser.exe  
array starts at memory address 22FE40  
line 0 starts at memory address 22FE40  
line 1 starts at memory address 22FE45  
line 2 starts at memory address 22FE4A
```

Το μέγεθος σε bytes ανά στοιχείο καθορίζεται από τον τύπο του στοιχείου. Εδώ **char**, άρα 1 byte ανά στοιχείο.

Αποθήκευση στη μνήμη


```
#define ROWS 3
#define COLS 5
char manywords[ROWS][COLS];
```


[0][0]	[0][1]	[0][2]	[0][3]	[0][4]
[1][0]	[1][1]	[1][2]	[1][3]	[1][4]
[2][0]	[2][1]	[2][2]	[2][3]	[2][4]

Κάθε γραμμή έχει COLS στοιχεία

Το στοιχείο `manywords[2][3]` βρίσκεται δύο γραμμές (άρα $2 * 5$ στοιχεία) συν τρία στοιχεία της τρέχουσας γραμμής από την αρχή του πίνακα

Το στοιχείο `manywords[i][j]` βρίσκεται στη θέση
`(char *)manywords + i*COLS + j`

- `int numbers[2][3][4];`
- Ένας πίνακας 2 στοιχείων,
  - καθένα από τα οποία είναι πίνακας 3 στοιχείων,
    - καθένα από τα οποία είναι πίνακας 4 στοιχείων
      - καθένα από τα οποία είναι `int`

[0][0][0]
[0][0][1]
[0][0][2]
[0][0][3]
[0][1][0]
[0][1][1]
[0][1][2]
[0][1][3]
[0][2][0]
[0][2][1]
[0][2][2]
[0][2][3]
[1][0][0]
[1][0][1]
[1][0][2]
[1][0][3]
[1][1][0]
[1][1][1]
[1][1][2]
[1][1][3]
[1][2][0]
[1][2][1]
[1][2][2]
[1][2][3]

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
void readarray(int *, int, int, int);
void printarray(int *, int, int, int);
void print3D(int [2][3][4]);
```

```
int main( ) {
    int array3D[2][3][4];

    readarray( (int *)array3D, 2, 3, 4);
    printarray((int *)array3D, 2, 3, 4);
    print3D(array3D);

    return 0;
}
```

Εδώ η γεωμετρία του πίνακα είναι παράμετρος

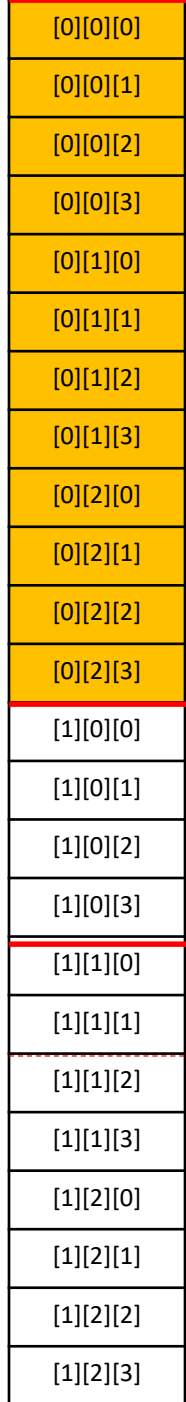
Χειρίζεται πίνακες τύπου `int [2][3][4]` μόνο

Πίνακας σταθερής γεωμετρίας ως παράμετρος

```
void print3D(int data[2][3][4]) {
    int i, j, k;

    for (i = 0; i<2; i++) {
        for (j=0; j<3; j++) {
            for (k=0; k<4; k++)
                printf("%2d ", data[i][j][k]);
            printf("\n");
        }
        printf("\n");
    }
    return ;
}
```

Χειρίζεται πίνακες τύπου `int [2][3][4]` μόνο


```
int array3D[2][3][4];
           h w d
```

$$(\text{int } *) \text{array3D} + i * w * d + j * d + k$$

$$1 * w * d = 1 * 3 * 4$$

$$1 * d = 1 * 4$$

2

Το στοιχείο `array3D[1][1][2]`
βρίσκεται στη θέση
 $(\text{int } *) \text{array3D} + 1 * 3 * 4 + 1 * 4 + 2$

Πίνακας σταθερού πλήθους διαστάσεων, όχι προκαθορισμένης γεωμετρίας, ως παράμετρος σε συνάρτηση

```
void readarray(int *data, int h, int w, int d) {
    int i, j, k ,count = 0 ;
        for (i = 0; i<h; i++)
            for (j=0; j<w; j++)
                for (k=0; k<d; k++)
                    *(data + i*w*d + j * d + k) = count ++;
    }
void printarray(int *data, int h, int w, int d) {
    int i, j, k ;
        for (i = 0; i<h; i++) {
            for (j=0; j<w; j++) {
                for (k=0; k<d; k++)
                    printf("%2d ", *(data + i*w*d + j*d + k));
                printf("\n");
            }
            printf("\n");
        }
    }
}
```

Αναφερόμαστε στο στοιχείο [i][j][k] ενός πίνακα [h][w][d]

[0][0][0]
[0][0][1]
[0][0][2]
[0][0][3]
[0][1][0]
[0][1][1]
[0][1][2]
[0][1][3]
[0][2][0]
[0][2][1]
[0][2][2]
[0][2][3]
[1][0][0]
[1][0][1]
[1][0][2]
[1][0][3]
[1][1][0]
[1][1][1]
[1][1][2]
[1][1][3]
[1][2][0]
[1][2][1]
[1][2][2]
[1][2][3]

```
void myread(int *data, int h, int w, int d) {
    int i=0, count = 0;
    for (; i< h*w*d; *(data + (i++)) = count ++ );
}
```

```
void myread(int *data, int h, int w, int d) {
    int i=0;
    for (; i< h*w*d; *(data + i) = i++ );
}
```

```
void myread(int *data, int h, int w, int d) {
    int i=0;
    for (; i< h*w*d; *(data ++ ) = i++ );
}
```

```
void myread(int *data, int h, int w, int d) {
    int i=0;
    for (; (*(data ++ ) = i++ )< h*w*d;);
}
```

Σε *μερικές* περιπτώσεις μπορούμε να κάνουμε αντίστοιχα πράγματα
 Με λιγότερο κώδικα, αξιοποιώντας τον τρόπο αποθήκευσης στη μνήμη.

Ευέλικτος κώδικας

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
```

```
void readarray(int *, int, int, int);
void printarray(int *, int, int, int);
void print3D(int [2][3][4]);
```

```
int main( ) {
```

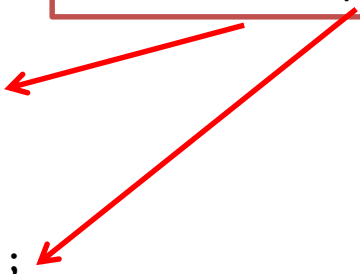
```
    int array3D[2][3][4];
    int another3D[2][2][2];
```

```
    readarray( (int *)array3D, 2, 3, 4);
    printarray((int *)array3D, 2, 3, 4);
    print3D(array3D);
```

```
    readarray( (int *)another3D, 2, 2, 2);
    printarray((int *)another3D, 2, 2, 2);
    return 0;
```

```
}
```

Ίδια συνάρτηση, η γεωμετρία ως
του πίνακα ως παράμετρος.

Πίνακες πολλών διαστάσεων

```
#include <stdio.h>
```

```
int main( )
```

```
{
```

```
int array2d[][4] = {{1,2,3,4}, {5,6,7,8}, {9,10,11,12}};
```

```
int i, j;
```

```
printf("Size of array in bytes: %d\n", sizeof array2d);
```

```
printf("Size of an element: %d\n", sizeof array2d[0]);
```

```
for (i=0; i< 3; i++)
```

```
for (j=0; j< 4; j++)
```

```
printf("%d %d %d\n", i, j, array2d[i][j]);
```

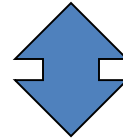
```
return 0;
```

```
}
```

 48 bytes

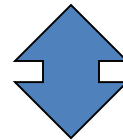
 16 bytes

```
for (i=0; i< 3; i++)
    for (j=0; j< 4; j++)
        printf("%d %d %d\n", i, j, *( array2d[i] + j));
```



```
for (i=0; i< 3; i++)
    for (j=0; j< 4; j++)
        printf("%d %d %d\n", i, j, *( *(array2d + i) + j));
```

**Το i μετράει
γραμμές**


```
for (i=0; i< 3; i++)
    for (j=0; j< 4; j++)
        printf("%d %d %d\n", i, j, *((int *) array2d + i * 4 + j));
```

**4 ακέραιοι
ανά γραμμή**

Αναλυτική αλλαγή τύπου σε (int *)

⇒ Γίνεται διεύθυνση ακεραίου

Το C99 επιτρέπει Variable Length Arrays (VLAs)

```
void test(int rows, int cols, int x[rows][cols]) {  
    /* ... */  
}
```

```
void another(int n) {  
    double vla[n];  
    /* ... */  
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
//
// C99 comment style
// Demonstration of C99 VLAs
//
void readarray(int rows, int cols, int x[rows][cols]);
void printarray(int rows, int cols, int x[rows][cols]);

int main(int argc, char *argv[]) {
    int a[5][5];
    readarray(5, 5, a);
    printarray(3, 5, a);
    return 0;
}

void readarray(int rows, int cols, int x[rows][cols]) {
    int i, j;

    for (i = 0; i < rows; i++)
        for (j = 0; j < cols; j++)
            x[i][j] = -i*cols - j ;
}

void printarray(int rows, int cols, int x[rows][cols]) {
    int i, j;

    for (i = 0; i < rows; i++) {
        for (j = 0; j < cols; j++)
            printf("%4d", x[i][j]) ;
        printf("\n");
    }
}
```

Μηχανισμοί κλήσης συναρτήσεων

Τι θα τυπωθεί;

```
#include <stdio.h>
```

```
int myfun(int, int);
```

```
int main ( ) {
```

```
    int a = 3, b = 3;
```

```
    myfun(a, b);
```

```
    printf("main: a:%d b:%d\n", a, b);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

Κλήση συνάρτησης με αξία
(Call by value)

```
int myfun(int a, int b) {
```

```
    a++;
```

```
    b++;
```

```
    printf("myfun: a:%d b:%d\n", a, b);
```

```
    return 0;
```

```
}
```

```
Python 3.8.0 Shell
File Edit Shell Debug Options Window Help
Python 3.8.0 (tags/v3.8.0:fa919fd, Oct 14 2019, 19:21:23) [MSC v.1916 32 bit (Intel)] on win32
Type "help", "copyright", "credits" or "license()" for more information.
>>> a = 3
>>> b = 5
>>> a, b = b, a
>>> a
5
>>> b
3
>>>
```

```
#include <stdio.h>

int main()
{
    int a, b;

    a = 3 ;
    b = 5;

    printf("%d %d\n",a, b);

    a, b = b ,a ;

    printf("%d %d\n",a, b);

    return 0;
}
```

```
3 5
3 5
Process returned 0 (0x0)   execution time : 0.000 s
Press any key to continue.
-
```


Κλήση συνάρτησης κατ' αναφορά (call by reference)

- πρότυπο:

```
void swap(int * a_ptr, int *b_ptr);
```

- κλήση: `swap( &value1, &value2 );`

1. Η συνάρτηση επενεργεί **απευθείας στις θέσεις μνήμης** των μεταβλητών που χρησιμοποιούνται ως πραγματικά ορίσματα.
2. **Δεν** δημιουργούνται τοπικά αντίγραφα των δεδομένων.
  - Ισχύει για τις διευθύνσεις;
3. Στη C, ουσιαστικά, υλοποιείται ως κατ' αξία πέρασμα διευθύνσεων.

Ορισμός συνάρτησης swap( )

```
void swap(int * a_ptr, int * b_ptr) {  
    int temp ;  
    temp = *b_ptr ;  
    *b_ptr = *a_ptr ;  
    *a_ptr = temp ;  
    return ;  
}
```

Παράδειγμα χρήσης κλήσης κατ' αναφορά

```
#include <stdio.h>
void swap (int *, int *);

int main ( ) {
    int value1 = 5;
    int value2 = 3;

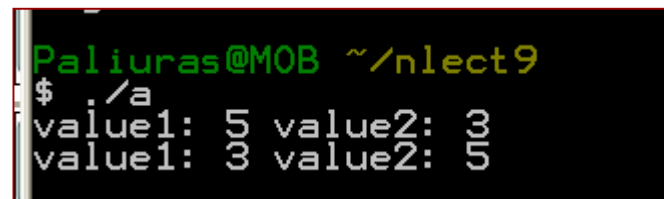
    printf("value1: %d value2: %d\n",
           value1, value2);

    swap (&value1, &value2) ;

    printf("value1: %d value2: %d\n",
           value1, value2);

    return 0;
}
```

```
void swap(int *a_ptr, int *b_ptr)
{
    int temp;
    temp = *a_ptr ;
    *a_ptr = *b_ptr ;
    *b_ptr = temp ;
    return ;
}
```



```
Paliuras@MOB ~/nlect9
$ ./a
value1: 5 value2: 3
value1: 3 value2: 5
```

Μερικές διαφορές

- Μηχανισμός κλήσης κατ' αξία (call by value)
  - δημιουργούνται τοπικά αντίγραφα των τιμών των ορισμάτων
  - Αν τα ορίσματα έχουν μήκος πολλών bytes, επιβαρύνεται η εκτέλεση.
  - Η συνάρτηση δεν μπορεί να αλλάξει τις τιμές ορισμάτων στο σημείο κλήσης.
- Μηχανισμός κλήσης με αναφορά (call by reference)
  - δεν δημιουργούνται τοπικά αντίγραφα τιμών,
    - μόνο των διευθύνσεων !!!
    - η συνάρτηση ενημερώνεται για τη θέση μνήμης στην οποία είναι αποθηκευμένο ένα όρισμα.
    - μπορεί να είναι ταχύτερο
  - είναι δυνατόν να αλλάξουν οι τιμές ορισμάτων στο σημείο κλήσης.
    - χρειάζεται προσοχή, μπορεί να γίνει εκ παραδρομής.
    - Είναι ένας τρόπος να επιστρέψω περισσότερες από μία τιμές
    - Για τη C, καταχρηστικά λέγεται έτσι: επί της ουσίας υλοποιείται ως κατ' αξία πέρασμα δεικτών.

```
#include <stdio.h>
```

Δείκτες σε ακέραιο

```
void sumdiff(int, int, int *, int *);
```

```
int main( )
```

```
{  
int a = 3, b = 4 ;  
int sum;  
int diff;
```

Διευθύνσεις των μεταβλητών που
θα αλλάξουν τιμές

```
sumdiff(a,b, &sum, &diff);
```

```
printf("%d %d\n", sum, diff);
```

```
return 0;
```

```
}
```

Η s αρχικοποιείται στην τιμή &sum

```
void sumdiff(int a, int b, int *s, int *d) {
```

```
*s = a + b;
```

```
*d = a - b;
```

```
return ;
```

```
}
```

Αλλάζουν τιμές τα **περιεχόμενα** των
θέσεων με **διευθύνσεις** s, d.

Στη sumdiff( )
ορίζονται **νέες**
μεταβλητές a, b

Οι a,b της
main() είναι
διαφορετικές
μεταβλητές